

[Leif Hermann]

melse, der har en strafferamme fra en dagbod og op til 1½ års fængsel.

Reelt er der tale om en skærpelse af strafferammen her, og sammenholder man det med justitsministerens intentioner med hensyn til prøveløsladelse, vil det sige, at stort set alle domme, 90 pct. af alle voldsdomme, skal udstås fuldt ud. Det er tilsyneladende det, der er meningen med den kombination, der er foretaget her, en kombination, som fru Pia Gjellerup i øvrigt har påpeget er løsrevet fra den sammenhæng, som Straffelovrådet har taget op i resten af betænkningen.

Det er lidt ejendommeligt, at vi skal have 1 år og 6 måneders fængsel som overgrænse i strafferammen, når Straffelovrådet kan påpege, at 90 pct. af alle straffe, der udmåles inden for det, der nu falder inden for det foreslåede, er domme på ikke over 6 måneders fængsel. Så kunne man passende have gjort det, hvis man ville have en fængselsstraf med ind som strafferamme, at man havde sat den f.eks. til 6 måneder.

Vi tilslutter os altså det princip, at man forenkler, men vi vil meget, meget gerne se på de strafferammer, der er angivet i forslaget.

Justitsministerens begrundelse for lovforslaget er jo, at der har været tale om en stigning i voldsforbrydelserne, og hvis vi får adgang til en anden runde, vil jeg meget gerne gå lidt nærmere ind på den påstand, der ligger med hensyn til stigningen i voldsforbrydelserne. I marts sidste år var Justitsministeriets egen kriminalpolitiske forskningsgruppe jo ude med et udmærket papir, der fortalte os lidt om denne stigning, og Straffelovrådet forholder sig sprogligt set unægtelig også noget mere nuanceret til den stigning, som justitsministeren lægger til grund for forslaget.

Det er altså med en dyb skepsis, vi går til udvalgsbehandlingen, men vi vil naturligvis være konstruktive i overensstemmelse med sædvanen.

Bjørn Elmquist (V):

Hr. Leif Hermann sagde, at dette lovforslag eller en del af det var dybt godnat. Hvis det betyder det, som jeg fornemmer, så vil jeg sige, at for os er det her forslag dybt godmorgen – hvad det så end måtte betyde. Vi er glade for dette her forslag, og vi kan støtte det.

Forslaget vedrørende prøveløsladelserne kan jo ikke overraske Folketinget. Jeg har un-

dret mig lidt over, at SF's ordfører siger, at justitsministeren overrasker ved at fremsætte det, for han må jo kende dets skæbne. Jamen regeringspartierne har tidligere været fremme med forslag og tanker i den retning, og da justitsministeren og regeringen jo baserer sine politiske mål og sine ønsker på de fire regeringspartier, så er det da fuldstændig i overensstemmelse hermed, at justitsministeren udmønter disse tanker i det lovforslag, som vi har foran os her, også den del af det, som vedrører prøveløsladelserne.

Som når vi har drøftet det ved tidligere lejligheder i Folketinget kan jeg gentage, at vi i Venstre mener, at prøveløsladelsesinstituttet, som det har eksisteret indtil nu i Danmark, ikke bør fortsætte. Vi synes, det er rigtigt at få det lagt om. Det, som vi finder i dag i justitsministerens lovforslag, svarer ikke 100 pct. til det, som har været fremme fra regeringspartiernes side før, men dermed er det ikke blevet dårligere. Vi synes, det er meget realistisk, som det hedder i de generelle bemærkninger på side 7:

»Justitsministeriet finder ikke, at det er muligt generelt at fastslå, at de udmålte straffe skal reduceres med en tredjedel i forhold til den nu gældende udmålingspraksis.« Og så kommer det vigtigste: »Domstolene må som hidtil foretage den konkrete udmåling af straf på grundlag af en samlet vurdering af det begåede forholds strafværdighed.«

Det er jo kernen i det. Vi har uafhængige domstole, og derfor må det som udgangspunkt også være en rigtig betragtning, at det er domstolene, der må foretage den konkrete udmåling på basis af en samlet vurdering.

Dette vil jo givetvis først og fremmest ramme de korte straffe, men det er vel egentlig også inden for de korte straffe, at der rent logisk kan være visse vanskeligheder med at forstå dette med prøveløsladelse. Så denne del af forslaget har vor fulde tilslutning.

Og så til den del af det, der vedrører voldsparagrafferne. Den fornemmer jeg at der i Folketinget vil være en opbakning til, og det må jeg hilse velkommen. Jeg tror, det har været svært at forstå dette voldskapitel; det er nu blevet foranklet.

Men det er vel ikke bare derfor, at forslaget bliver fremsat. Det er vel også for at undgå, at der i praksis skal komme konsekvenser af disse sindrige opdelinger i de forskellige paragraffer.